

ผลการใช้สารบันเทิงคดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา

The Effects of Using Fictional Reading Passages on Achievements and Relationship of Reading Comprehension and Summary Writing of Mathayom Suksa I Students at Ban Khao Phra School in Songkhla Province

ชญาณิชฐ์ ไตรทิพยานนท์, ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์*, สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ **

นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สารบันเทิงคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนดังกล่าว และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความกับคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียนของโรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ และแผนการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา หลังเรียนโดยใช้สารบันเทิงคดีสูงกว่าก่อนเรียน (2) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความหลังเรียนโดยใช้สารบันเทิงคดีสูงกว่าก่อนเรียน และ (3) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก

คำสำคัญ: สารบันเทิงคดี, การอ่านจับใจความ, การเขียนสรุปความ

*ที่ปรึกษาหลัก

**ที่ปรึกษาร่วม

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to compare reading comprehension achievement scores of Mathayom Suksa I students at Ban Kho Phra School before and after learning with the use of fictional reading passages as learning media; (2) to compare summary writing achievement scores of the students before and after learning with the use of fictional reading passages as learning media; and (3) to study the relationship between reading comprehension achievement scores and summary writing achievement scores of the students. The research sample consisted of Mathayom Suksa I students in one classroom of Ban Kho Phra School in Songkhla province during the first semester of the 2015 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research instruments were a learning achievement test on reading comprehension, a learning achievement test on summary writing, and learning management plans. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, t-test, and Pearson correlation.

Research findings showed that (1) the post-learning reading comprehension achievement scores of Mathayom Suksa I students at Ban Kho Phra School who learned with the use of fictional reading passages as learning media were significantly higher than their pre-learning counterpart scores. (2) the post-learning summary writing achievement scores of the students who learned with the use of fictional reading passages as learning media were significantly higher than their pre-learning counterpart scores. And (3) the students' reading comprehension achievement scores correlated positively with their summary writing achievement scores.

บทนำ

การอ่านจับใจความ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เพราะในชีวิตประจำวันของนักเรียนต้องอ่านสารเป็นจำนวนมาก ถ้านักเรียนอ่านได้รวดเร็วและจับใจความสำคัญได้ก็จะช่วยให้นักเรียนอ่านได้มาก ทำให้มีความรู้ความสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว การอ่านจับใจความตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรฐานที่ 1.1 ตัวชี้วัด ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้กำหนดให้นักเรียนต้องอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อต่างๆ ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้แกนกลาง (สำนักการอ่านหนังสือทุกประเภทและยังเป็นพื้นฐานในการอ่านเพื่อระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น เพื่อตีความ เพื่อตอบคำถามผู้มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จะช่วยในการอ่านหนังสือได้รวดเร็วขึ้น ดังที่อรรถยชีตารักษ์ (2546: 69) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีประโยชน์อย่างยิ่งที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และมีความจำเป็นเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียนสรุปความเป็นสาระที่ต้องใช้ภาษาไทยในการรวบรวมความคิดและข้อมูลทั้งหมดเพื่อสื่อสารอย่างรวดเร็ว มีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์เพราะใช้บันทึกหรือถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ และต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรฐานที่ 2.1 ตัวชี้วัด ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านได้ กำหนดให้นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านที่กำหนดในสาระการเรียนรู้แกนกลางสอดคล้องกับบทกล จันทรเพ็ญ (2549: 91) กล่าวถึงการเขียนสรุปความว่าเป็นการสื่อสารของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถสร้างความสามัคคีระหว่างมนุษย์ชาติได้

ปัจจุบันนักเรียนมีปัญหาทั้งในการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2557 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาเหตุมาจากนักเรียนขาดทักษะพื้นฐานในด้านการคิดวิเคราะห์ สรุปความและจากการทดสอบวัดคุณภาพด้านการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังที่ศรีสุตา พริ้มพราย (2546: 3) กล่าวถึงปัญหาการอ่านสรุปได้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาไม่มีนิสัยรักการอ่าน และสวางค์ ดำเนินสวัสดิ์ (2549: 75) อ้างถึงในเสาวนีย์ ณะสาร 2543: 43) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านการอ่านไว้ 4 ด้าน คือ ปัญหาจากนักเรียนจากครอบครัว จากสิ่งแวดล้อมและจากการเรียนการสอน โดยปัญหาจากนักเรียนที่ไม่ได้รับการปลูกฝังให้รักการอ่าน ขาดความพร้อมทางร่างกาย ทางอารมณ์และความสามารถในการอ่าน ปัญหาจากครอบครัวผู้ปกครองที่ไม่เห็นคุณค่าของการอ่าน นอกจากนี้ ดร.ณิ อินทร์บัว (2550: 4) ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านจับใจความพบว่านักเรียนยังไม่บรรลุผลการเรียนรู้ คือ ไม่มีความสนใจในการอ่าน ไม่เห็นความสำคัญในการอ่าน ไม่สามารถสรุปประเด็นหรือจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้เขียนสรุปความ ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาไม่สามารถใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องเนื่องจากการเขียนสรุปความเป็นทักษะการส่งสารที่มีความซับซ้อนกว่าทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ ดังที่ศรีสุตา พริ้มพราย (2546: 3) ได้สรุปปัญหาการเขียนไว้ว่านักเรียนชั้นมัธยมไม่สนใจเขียน จึงมักเขียนผิดและสรุปใจความสำคัญไม่ได้ โดยสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากตัวครูและวิธีการสอนของครูที่ต้องหาวิธีการและใช้สารที่น่าสนใจ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยให้ความสนใจเรื่องนี้และเห็นว่า การอ่านจับใจความและต้องใช้ควบคู่กับการเขียนเนื่องจากเป็นทักษะการรับส่งสารที่ต้องใช้ตลอดเวลา ดังนั้นครูจะต้องเปลี่ยนแปลงกลวิธีการสอนและเลือกใช้สื่อที่มีความหมายเหมาะสมตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ การพัฒนาทักษะการสื่อสารจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนไปด้วยกันจะพัฒนาทักษะใดเพียงทักษะเดียวไม่ได้เพราะการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้ได้ผลดีนั้นควรจะพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความให้สัมพันธ์ควบคู่ไปด้วยเพราะการอ่านจับใจความเป็นการรับสารและการเขียนสรุปความเป็นการส่งสาร มีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนข้อเท็จจริงต่างๆ ให้ผู้อื่นทราบ การพัฒนาควบคู่กันไปจะเกิดผลดี เพราะทักษะทั้งสองส่งเสริมพัฒนาการซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นสารบันเทิงคดีก็มีความสำคัญเป็นที่สนใจของนักเรียนสามารถนำมาใช้เป็นสื่อเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้สารบันเทิงคดีที่มีผลสัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาพระ จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ของวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนเรียน กับหลังเรียน โดยใช้สารบันเทิงคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สารบันเทิงคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา

สมมติฐานของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้สารบันเทิงคดีสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยใช้สารบันเทิงคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียน 30 คน

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความประกอบด้วย สารบันเทิงคดีประเภทนิทาน จำนวน 15 เรื่อง กระต่ายบนดวงจันทร์ ทำตามพ่อสั่งโต๊ะอาแว หมอดู ตาแช่มนักร้องพร เณรสุบิน กฎแห่งกรรม พระที่ถูกลองข้าม แหวนไขนง คนชายฝัก ปลาตุ๊กทวงสัญญา ดวงใจสามัคคี ความหวังของเศรษฐี กุศลหล่อพระพุทธรูป โคเค้าของแม่เฒ่า แม่กึ่งของสามเณร
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนเรียนเป็นแบบทดสอบการอ่านจับใจความสารบันเทิงคดี ประเภทนิทานจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องทำตามพ่อสั่งเรื่องโต๊ะอาแวหมอดู แต่ละเรื่องมีคำถามปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนเรื่องละ 10 ข้อ รวม 20 ข้อ จากเรื่องดังกล่าวใช้เป็นแบบทดสอบการเขียนสรุปความ 2 เรื่อง โดยให้เขียนสรุปความจากเรื่องที่มีข้อความยาวประมาณเรื่องละ 3.5 บรรทัด
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สารบันเทิงคดี โดยใช้สารบันเทิงคดีในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ จำนวน 10 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1. เรื่องตาแช่มนักร้องพร 2. เรื่องเณรสุบิน 3. เรื่องกฎแห่งกรรม 4. เรื่องพระที่ถูกลองข้าม 5. เรื่องแหวนไขนง 6. เรื่องคนชายฝัก 7. เรื่องปลาตุ๊กทวงสัญญา 8. เรื่องดวงใจสามัคคี 9. เรื่อง ความหวังเศรษฐี 10. เรื่องกุศลหล่อพระพุทธรูป

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาจากหลักสูตรขั้นพื้นฐาน แบบเรียนภาษาไทย หนังสือ เอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ การวัดผลและประเมินผล การอ่าน การเขียน
- 2) สสำรวจรายชื่อสารบันเทิงคดีที่นักเรียนสนใจมากที่สุด 3 ลำดับ ผลปรากฏว่า สารบันเทิงคดีนักเรียนสนใจอ่านมากที่สุด คือ นิทาน ลำดับที่ 2 เรื่องสั้น และลำดับที่ 3 คือ นวนิยาย
- 3) คัดเลือกเรื่องจากนิทานคุณธรรมนิทานสอนใจ จากการสำรวจความสนใจนักเรียนจำนวน 22 เรื่อง ให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เรียงลำดับความสนใจจากมากไปหาน้อย

4) นำสารบันเทิงคดีประเภทนิทาน จำนวน 15 เรื่อง มาเขียนเรียบเรียงใหม่แล้วปรับให้มีระดับความยากง่ายตรงกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักของฟราย (Fry1977: 242-254) ซึ่งประยุกต์กับภาษาไทย โดยสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (Munsegvith, 1982: 219)

5) สร้างข้อสอบท้ายเรื่องจากสารบันเทิงคดี ประเภทนิทานทั้ง 15 เรื่อง ที่ปรับความยากง่ายตรงกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วตามวัตถุประสงค์ของบลูม (Bloom อ้างในสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2544: 8384) โดยวัดวัตถุประสงค์ขั้นต้นคือความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ร้อยละ 40 จำนวน 4 ข้อ และวัดวัตถุประสงค์ขั้นสูงคือการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ร้อยละ 60 จำนวน 6 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

6) สร้างแบบฝึกหัดอันทัยการเขียนสรุปความ 15 เรื่อง จากแนวคิดของสารบันเทิงคดี ประเภทนิทานซึ่งเป็นข้อสอบอันทัย เรื่องละ 1 ข้อ รวม 15 ข้อ พร้อมเกณฑ์การประเมิน (ภาคผนวก ค)

7) นำเครื่องมือทั้งหมดได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนหลังเรียนการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความ แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาด้านความเหมาะสม ตรงตามเนื้อหาได้ค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 แล้วนำเสนอคณะอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขด้านการปรับภาษาในคำถามวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้ชัดเจน

8) นำเรื่องที่ผ่านมาการหาประสิทธิภาพแล้วมาจัดลำดับเพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความมาใช้แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความโดยใช้สารบันเทิงคดีประเภทนิทาน 2 เรื่อง คือ 1. เรื่องทำตามพ่อสั่ง 2. เรื่องโต๊ะอาแวหมอดู
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนด้วยการสาธิตเกี่ยวกับวิธีการอ่านจับใจความและวิธีเขียนสรุปความ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีอ่านจับใจความและวิธีเขียนสรุปความที่ถูกต้อง ก่อนเริ่มกระบวนการทดลอง การจัดกิจกรรมนี้ได้กระทำในวันที่ 10 มิถุนายน 2558 เวลา 14.30-16.30 น
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-10 วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง จำนวน 10 ครั้ง ระหว่างวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2558
4. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียน โดยใช้สารบันเทิงคดี ประเภทนิทาน 2 เรื่อง คือ 1. เรื่องโคคำของแม่เฒ่า 2. เรื่องแม่กึ่งของสามเณร ระหว่างวันที่ 25-26 มิถุนายน พ.ศ. 2558 เวลา 14.30-16.30 น.
5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้สารบันเทิงคดี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้สารบันเทิงคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา

เรื่อง	การอ่านจับใจความ		การเขียนสรุปความ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ตาเข้มนักขอพร	1.83	1.15	2.10	0.71
2. เณรสุนิ	2.93	1.17	2.27	0.64
3. กฎแห่งกรรม	3.77	1.14	2.47	0.57
4. พระที่ถูกมองข้าม	4.30	1.02	2.63	0.72
5. แหวนไข่นก	5.43	1.07	4.40	0.89
6. คนชายผ้า	6.00	1.14	4.73	0.98
7. ปลาตุ๊กทวงสัญญา	6.63	1.19	5.20	0.76
8. ดวงใจสามัคคี	7.53	1.11	5.53	0.78
9. ความหวังเศรษฐี	6.63	1.19	5.20	0.76
10. กุศลหล่อพระพุทธรูป	7.53	1.11	5.53	0.78
เฉลี่ยรวม	4.80	1.12	3.67	0.75

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ โดยใช้สารบันเทิงคดี พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านจับใจความ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ .7.41 ค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.94 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเขียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สารบันเทิงคดี

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา

คะแนน	n	\bar{x}	S.D.
ก่อนเรียน	30	10.23	2.25
หลังเรียน	30	15.93	0.98

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา

คะแนน	n	\bar{x}	S.D.
ก่อนเรียน	30	10.67	2.48
หลังเรียน	30	15.77	0.77

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสรุปความระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้สารบ้นเทิงคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ โดยใช้สารบ้นเทิงคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา ก่อนเรียน $r = 0.14$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญ และความสัมพันธ์หลังเรียน $r = 0.41$

สรุปการวิจัย

1. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้สารบ้นเทิงคดี พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านจับใจความ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 7.41 ค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.94 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเขียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สารบ้นเทิงคดี พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สารบ้นเทิงคดี พบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สารบ้นเทิงคดี พบว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05; $r = 0.41$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความโดยใช้สารบ้นเทิงคดี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก

1) การใช้สารบ้นเทิงคดีในการฝึกอ่านจับใจความมีความเหมาะสมเพราะสารบ้นเทิงคดีเป็นสารที่ให้ประโยชน์กับผู้อ่านตั้งนี้สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2550) ได้อธิบายไว้ว่าการอ่านจับใจความมีความสัมพันธ์กับความคิด การคิดมีพื้นฐานมาจากการอ่านจับใจความเมื่ออ่านแล้วเกิดจินตนาการและความรู้สึกที่แตกต่างหรือแปลกไปจากเดิม

2) การวิจัยครั้งนี้ ได้นำรูปแบบการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ การพัฒนาไปพร้อมกัน สอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2552: 50, 68-69) ได้อธิบายไว้ว่า การอ่านกับการเขียนเป็นทักษะที่ไม่อาจแยกจากกันได้จำเป็นต้องพัฒนาพร้อมกันไปทั้งสองทักษะ

3) เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการแล้วจึงดำเนินการฝึกอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไคค์เป็นพื้นฐาน โดยการให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนต่อเนื่องจำนวน 10 ครั้ง จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความได้ดี

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนสรุปความโดยใช้สารบ้นเทิงคดี พบว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1) ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อจับใจความและตอบคำถามก่อนทำให้สมองของนักเรียนจำเนื้อเรื่องที่อ่านได้ จากนั้นจึงให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านโดยให้อ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงเขียนสรุปความ วิธีนี้สอดคล้องกับทฤษฎีสก็มา (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2554: 23) ที่กล่าวถึงการบูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เดิม โดยเมื่ออ่านจับใจความเรื่องแล้วต้องอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งเพื่อเขียนสรุปความ

2) การฝึกเขียนสรุปความผู้วิจัยเน้นให้นักเรียนใช้หลักการแนวคิดเป็นหลักในการเขียน โดยให้นักเรียนจะต้องค้นหาแนวคิดในเรื่องที่อ่านก่อนแล้วจึงนำเสนอผลออกมาเป็นการเขียนสรุปความ วิธีการนี้สอดคล้องกับหลักทฤษฎีเฟรดเดอริคเซน (Frederiksen's Theory: 1972 อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2554: 48)

3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านจับใจความกับคะแนนการเขียนสรุปความหลังเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าหากนักเรียนอ่านจับใจความสำคัญได้ดีก็ย่อมเขียนสรุปความได้ดีด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังรารัต ลีปราศภัย (2548) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนโดยใช้สารภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อ ผลการวิจัยพบว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งจากผลวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าว แสดงถึงความสัมพันธ์ทางการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ สอดคล้องกับเฟรเออร์ (Freire, cited in Newman & Beverstock: 1990) ที่กล่าวว่า การอ่านกับการเขียนมีความสัมพันธ์กันเพราะทักษะทั้งสองเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม ซึ่งประชาชนทั่วไปต้องใช้ทักษะทั้งสองในชีวิตประจำวัน นักเรียนได้พัฒนาทักษะทั้งสองไปพร้อมๆ กันสอดคล้องกับ กิบสัน (Gibson, 2009: 324-334) อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2554: 5-52) ได้เสนอวิธีการอ่านกับการเขียนไว้ 4 ขั้น คือ ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการอ่าน ขั้นแนะนำวิธีการเขียน ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ นำผลงานวิจัยไปใช้ควรปฏิบัติดังนี้

1. ครูภาษาไทยที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสารบันเทิงคดี แบบทดสอบ และแบบฝึกหัด การอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะดังกล่าวของนักเรียนต่อไป
2. ครูภาษาไทยที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา ควรปรับเนื้อหาสารบันเทิงคดีอื่นมาเป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนที่แตกต่างกัน คือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้สารบันเทิงคดีที่มีความยากง่ายต่างกันตามความสามารถการเรียนของนักเรียน
- 2) ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยระดับเดียวกันด้วยการฝึกโดยใช้สารบันเทิงคดีประเภทสารวิชาการ นวนิยาย เรื่องสั้น
- 3) ควรพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์

เอกสารอ้างอิง

- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2552). การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์. ในประมวลสาระฉบับเพิ่มเติมชุดวิชาการวิจัย
หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน้า 27–70 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2552). นิทานพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ดร.ณิ อินทร์บัว. (2549). “ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรธานี). อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2548). การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 4 การอ่านจับใจความ. นนทบุรี: สุโขทัยธรรมาธิราช.
_____. (2548). เทคนิควิจัยด้านการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
_____. (2550). สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4–6) กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การการค้าของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.
_____. (2552). สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การการค้าของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.
_____. (2554). กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการอ่าน. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
ภาษาไทย หน่วยที่ 5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2554). “ทฤษฎีและรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย” ในประมวลสาระ
ชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยที่ 2 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
_____. (2555). การอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9 ใน ประมวลสาระชุดวิชาการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสาวนีย์ ธนะสาร. (2553). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการ
ของเมอร์ดีอค” (ปริญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรทัย ชิตารักษ์. (2546). การใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเป็นสื่อการเรียนเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแม่โป่ง จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
หลักสูตรและการสอน นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัครชาติ ลีปราศภัย. (2548). การใช้สารภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเขาช่องลม จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
หลักสูตรและการสอน นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุทุมพร จามรมาน (2552) “การวิจัยทางการศึกษา” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียน
การสอน หน่วยที่ 1 หน้า 4–49 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.